

“Eind 2024 verkreeg ik met mijn onderzoeksgroep Bouwmaterialen een prachtige subsidie van de Nederlandse Organisatie voor Wetenschappelijk Onderzoek (NWO, red.). Die is bedoeld voor ons project ‘Spuitable brandwerende coating voor veiliger bouwen’. Dat stelt ons in staat toekomstige brandwerende materialen te onderzoeken. Brandveiligheid is namelijk een grote uitdaging. Het ontbreekt nog altijd aan effectieve technologische oplossingen om veiligere bouwmaterialen te ontwikkelen. Dat maakt het een groot maatschappelijk probleem; diverse ernstige rampen waren al het gevolg. Dus betekent de toegekende subsidie veel voor ons. Het eerste halfjaar van 2025 zijn we bezig geweest met de voorbereidingen. We hadden al partners in de industrie en rekruteerden daarbij onderzoekers op diverse niveaus, zoals NWO – terecht – als voorwaarde stelde en wat het ook een echt groot project maakt. In september zijn we formeel van start gegaan. Het project kent een looptijd van vier tot maximaal zes jaar. We zien mogelijkheden om met de ontwikkeling van die nieuwe, hoogwaardige en veelzijdige brandwerende coating een revolutie teweeg te brengen in brandveiligheidstechnologie. Daarbij zullen we voor efficiënte toepassing op termijn óók het 3D-sprinten ervan onderzoeken.

Het zijn dit soort projecten die het werken in een universitaire onderzoeksomgeving zo mooi maken. Door óns werk kan de industrie innoveren. Op die manier helpen we de wereld samen verder. Maar ook de universiteit zélf is voor mij een fijne werkplek. Ik beschouw het als een voorrecht om dagelijks omringd te zijn door jonge mensen en met hen in contact te staan. Elk jaar is er een nieuwe lichter student en elke vier of vijf jaar vertrekt er weer een groep. Veel van hen kom ik dan weer tegen in industrie en bedrijfsleven als ik daar – onder meer voor nieuwe projecten – contact mee heb. Het vervult me met trots als ik zie hoe succesvol ze zijn geworden en hoe ze onze onderzoeksresultaten en onze kennis naar de praktijk overbrengen. Verder geniet ik van de vrijheid die ik in dit werk heb. En dan bedoel ik vooral de vrijheid om te denken. Anders dan in het bedrijfsleven waar je vooral doet wat je manager je opdraagt, kun je hier de onderzoeksonderwerpen vrijelijk definiëren en zélf bepalen welke activiteiten je ontplooit.

Inmiddels ben ik zo’n 20 jaar in Nederland. Het bevalt me hier uitstekend. Vakanties gebruiken we vaak om met het gezin China te bezoeken. Want we willen onze kinderen – een zoon van 16 en een dochter van 11 – zeker iets meegeven van hun roots. Zij zijn hier geboren; zélf maakte ik de overstap in 2008, toen zich een mogelijkheid voordeed om aan de Universiteit van Twente promotie-onderzoek te doen. Na anderhalf jaar ben ik achter mijn professor aangereisd toen hij naar TU Eindhoven ‘verhuisde’.

Het enige wat ik aan de universitaire wereld eigenlijk niet zo fijn vind, is de trend dat je pas succesvol kunt zijn als je geld voor onderzoek weet te vinden. Natuurlijk is financiering belangrijk, maar mensen zouden beoordeeld moeten worden op veel meer dimensies. Over dat onderwerp moeten universiteiten en hun bestuurders echt nadenken, vind ik. Als daar een oplossing voor komt, kan de positieve impact van ons werk nog veel groter worden...”

PROF. DR. QINGLIANG YU IS ASSOCIATE PROFESSOR/ UNIVERSITAIR HOOFD- DOCENT AAN DE FACULTEIT BOUWKUNDE VAN DE TECHNISCHE UNIVERSITEIT EINDHOVEN

TEKST: HARRY MOS
FOTO: NIEUWE BEELDEN MAKERS

HOE ZIET QINGLIANGS WERKDAG ERUIT?

“Dit soort werk kent een grote dynamiek. Ik doe onderzoek, schrijf onderzoeksvorstellen, geef les aan bachelor- en masterstudenten en ben betrokken bij veel supervisiewerk, ook voor promovendi. Daarnaast heb ik veel contacten met diverse in- en externe partijen en moet ik alle lopende projecten managen. Dat vraagt óók om betrokkenheid in de avonden en in de weekenden. Al was het maar om in alle rust te kunnen nadenken over onderzoek en onderzoeksvorstellen. Een ‘nine-to-five baan’ is het dus niet. Ik kan mijn werktijden zelf invullen. Maar je hebt natuurlijk wel veel afspraken. Daarom ben ik in principe dagelijks tussen 8.30 en 9.00 uur wel op de universiteit aanwezig. Meestal is het rond 17.30 uur als ik weer naar huis ga. We eten dan met het gezin en om de dag ga ik daarna – meestal samen met mijn vrouw en dochter – een kilometer of vijf hardlopen. Maar ook tennis doe ik in mijn vrije tijd graag en ik lees, hou van detectives. Verder probeer ik steeds beter Nederlands te leren. Maar dat gaat best langzaam. Iedereen spreekt hier namelijk zó goed Engels dat het bijna vanzelfsprekend de taal is waarin je met elkaar communiceert...”

De verf- en drukinktindustrie biedt tal van leuke banen. Maar wat houdt dat werk in de praktijk precies in? Verf&Inkt Magazine vraagt het de mensen zelf. Voor deze rubriek zijn we ook op zoek naar onderzoekers. Opgeven kan via hooijdonk@vvvf.nl

**‘We zien mogelijkheden
om een revolutie teweeg
te brengen’**

HILDERING PACKAGING

SPECIALIST IN BLIKVERPAKKINGEN

voor alle soorten vulgoed

voor meer componenten

voor impact in het schap

voor veilig transport

Al meer dan 65 jaar
je partner in verpakingsoplossingen
voor verf, chemie en meer

www.hildering.com - info@hildering.com

